

איך הזמין מנכ"ל מרכז השילטון המקומי רהיטים בסך 12 מיליון ל"י עבור אכסניות-נוער שלא היו ולא נבראו - ומה הוא הרוויח מכך

רהיטי המלך החדשים

את אוטו וילאקוביץ, מנהל המכירות של בית-החרושת הגרמני לרהיטים מוזר שבי יער השחור. כדי לשכנע את האוהר ש' כוונתו רצינית, פירסם מליון בעתון גרמני המופיע בישראל מודעה בתשלום בצורת ידיעה, לפיה הגיע וילאקוביץ' לישראל כדי לנהל משאומתן עם מליון למכירת רהיטים עבור אכסניות-נוער. ב-12 באוגוסט שלח מליון לחברת רהיטי מוזר בשרמברג זיכרון-דברים, שנערך בי

רהיטים בעשרות מיליוני ל"י עבור אכסניות-נוער שלא היו ולא נבראו? בחודש מרס 1977 הודיעה מועצת-הערים-הגרמניות על הסכמתה לערוך מגבית לשם הקמת אכסניות-נוער בישראל. כעבור חודש דשים מיספר נמסר למליון, כי המועצה כבר קיבלה התחייבויות מערים גרמניות שונות לתרום סכומים שהסתכמו בכ-400 אלף מרק. מליון ביקש שהסתכמו בכ-400 מיליון מרק. אולם בתגובה קיבל מכתב התום לישראל.

האוהר הרם מישראל התרשם ביותר מאופן העבודה והגימור של בית-החרושת לרהיטים. את זאת הוכיחו השאלות הר מרובות, שגילו בקיאות והיו מנוסחות היטב, ביחס למהלך הייצור והציוד הטכני. וזאת לא בכדי: שהרי ייתכן שאפשר היה לשלב בהזמנת הציוד לשני מקומות-המיפגש, בתל-אביב ובבאר-שבע, גם הס-כס, שלפיו יציידו מפעלי מוזר ארבעה עד חמישה מקומות מיפגש נוספים בי

Generalsekretär aus Israel gestern Gast in Schramberg: Rundgang durch Fa. Moser — Eintrag ins goldene Buch

Schramberg auch aus der Luft gesehen / Völkerverbindende Bedeutung unterstrichen / Einladung an den Oberbürgermeister

Hk. SCHRAMBERG-WALDMÖSSINGEN. Hoher Besuch gestern bei den Möbelwerken Moser in Waldmössingen, hoher Besuch auch im Rathaus bei Oberbürgermeister Dr. Geilmann; Zeev Melion, Moser eingehend besichtigt. „In die Luft“ eingetrag

גדולה (למעלה) על ביקורו של מליון בעיר ועל ההזמנה בסך 5 מיליון מארקים גרמניים שהוא עומד למסור למיפעל. בידיעה הושווה מעמדו של מליון למעמד של שר. את פניו קיבל מנהל המכירות של המיפעל, אוטו וילאקוביץ' (משמאל, בתמונה מימין).

זאב מליון (במרכז, בתמונה מימין) ואשתו מרסל, מתקבלים בכבוד מלכים בעת ביקור בבית-החרושת הגרמני לרהיטים, מוזר, שבעיר שרמברג בספטמבר 1977. בעיתון המקומי פורסמה ידיעה

שיחה בינו לבין וילאקוביץ בשלושה בי חודש, שבו הוא הזמין בשם מרכז-השילטון המקומי בישראל מהחברה, רהיטים בסכום של 633 אלף מרק (כשישה מיליון ל"י) עבור אכסניות-נוער בבאר-שבע. בזיכרון-דברים היה פירוט של ההזמנה: 10 חדרי-שינה ליחיד; 20 חדרי-שינה זוגיים; 106 חדרי שינה לשלושה; ארבעה חדרי ישיבות וריהוט לאולם הרצאות.

בעיריית באר-שבע עצמה לא ידע אותה שעה איש על כוונתו של מליון להזמין רהיטים בסכום עתק עבור אכסניות-הנוער שלהם. לעיריית באר-שבע יש אכסניית-נוער ולא היתה כל תוכנית להקים אכסניית-נוער נוספת. אמר השבוע ראש עיריית באר-שבע, אליהו נאווי, לכתב העולם הזה: „יש לנו אכסניית-נוער בי בית-צ'יב. מליון לא דיבר עמי מעולם בעניין זה. ייתכן שהוא דיבר עם מישהו בעירייה והעניין היה בשלב של גישושים. אבל אלי לא הגיע הדבר מעולם.“

מכתב אישי

לזיגל

הזמנת הרהיטים במיליונים, עבור האכסניה שלא היתה קיימת בבאר-שבע, לא היתה ההזמנה היחידה שביצע מליון אצל מפעלי מוזר. כמה ימים אחר-כך שלח הזמנה נוספת לרהיטים גם עבור אכסניית-הנוער של תל-אביב, בעת שלא היתה לו כל סמכות רשמית לספל בי-ענייניה. ב-30 באוגוסט 1977 כבר היו בידי חברת מוזר הזמנות, שעשה מליון בשם מרכז-השילטון-המקומי, בסכום של מיליון ו-266 אלף מרק (כ-12 מיליון ל"י).

אין פלא שהזמנה בסדר גודל כזה זיכתה את מליון בקבלת פני המלכים, שנערכה לו בהגיעו לביקור במפעלי מוזר ובעיר שרמברג. שם הצהיר מליון, כי ככוונתו להזמין רהיטים עבור אכסניות-נוער נוספות שיוקמו בישראל — בחיפה, באילת, בירושלים ובמקומות אחרים — בסכום כולל של 5 מיליון מרק (כ-50 מיליון ל"י). אף אחד מלבדו לא ידע על הכוונה להקים אכסניות-נוער כאלה.

השאלה המתעוררת נוכח פרשה זו היא מדוע היה מליון צריך רהיטים במיליונים, כשידע שבקו צתי-הערים-הגרמנית מצויות תרומות גדולות של כ-400 אלף מרק ביל-רד

Herr VIALKOWITSCH von der Firma MOSER — MOEBELFABRIK Schramberg — W/Germany ist im Lande eingetroffen Er führt Verhandlungen mit dem ISRAELISCHEN STAEDTEVERBAND — Herrn Melyon — zum Zwecke der Lieferung der Einrichtung von Jugend-Begegnungsstätten wegen des deutsch-israelischen Jugendaustausches

מודעה שפירסם מליון בעיתון הגרמני ידיעות חדשות המופיע בישראל, באוגוסט 1977, שהיתה צריכה לשמש אות-הזהרה לגבי כוונותיו ותוכניותיו. אלא שאיש לא שם לב למודעה המזוהה שנוסחה בגרמנית משובשת ואמרה: „מר וילאקוביץ, מהפירמה מוזר, בית-החרושת לרהיטים, שרמברג, מערב-גרמניה, הגיע לארץ ומנהל משאומתן עם מנכ"ל מרכז השילטון המקומי, מר מליון, לשם אספקת הריהוט לאכסניות-הנוער בגלל חילופי הנוער הישראלי-גרמנים.“

בידי אדם בשם פוקס, בשמו של הדי-ויינברגר, מנכ"ל מועצת-הערים-הגרמניות. במכתב נאמר בין השאר: „כבר בשיחה עם יועץ השגריר, מר פארן-פרנקפורטר, רמותי שענייני המשק של הערים הגרמניות ושל מועצת-הערים-הגרמניות, נתתי גם לביקורת נמרצת וחמורה מאוד על ידי לשכת רואי-החשבון, בתרומות בגובה שלפניו יש צורך לא רק בתוכנית מימנט מפורטת, עם ציון זמני פרטוקול, אלא גם הוכחה ללא פגם של השימוש בכל ה-אמצעים שהזורמה.“

למליון היה ברור כי הכסף לא יגיע לארץ אלא אם כן יציג בפני הגרמנים תוכנית מפורטת של אכסניות-הנוער, שי מרכז-השילטון-המקומי מתכוון להקים. וי-ציג בפניהם גם חושים של רכישות ומועד תשלום. חושים כאלה עבור הקמת אכסניות לא היו קיימים כלל. היתה תוכנית התחלתית לבניית אכסניית-נוער בתל-אביב, שאיש עדיין לא ניגש לשלבי הק-מתה. אי אפשר היה להציג בפני הגר-מנים חושים או תוכניות להקמת האכסני-יות. מליון החליט להציג בפניהם חושים לרכישת הרהיטים עבור אכסניות, שאיש מלבדו לא ידע על הכוונה להקים. בחודש אוגוסט 1977 הזמין מליון לארץ

אות אזהרה

ישראל. על ידי כך יגיע סכום ההזמנות לחמישה מיליון מארק. בפרויקט, שזמן ביצועו נדחה קמעה, משתתף גם איגוד-הערים-הגרמני ומשם תבוא גם הערבות הכספית. „האורחים עלו אל-על משדה-התעופה בווינצלן וערכו סיור אווירי מעל לשרמ-ברג והיער השחור. התחנה הבאה היתה מלון פאראק, אשר בו קיבל האוהר — שאיננו בלתי ידוע בגרמניה, ובשעת ביי-קורו נפגש גם עם ראשי-הערים של ברמן ושטוטגארט — הסברים מראש-היער על שרמברג ועל בעיותיהן של הערים הר-גרמניות. נראה שהיתה זו שיחה מעניינת וקולחת מאוד, כי היא התמשכה הרבה מעבר לזמן המתוכנן. זאב מליון ביקר בעירייה והביע את שמחתו גם על המניע המסחרי לביקורו בשורצוואלד. במיוחד שמה שראה את העיר היפה להפליא, שרמברג, גם מלמעלה.“

רהיטים לאכסניות

שלא תוכננו

העשה זאב מליון בשרמברג ולשם מה הזמין שם במפעל הרהיטים מוזר

ה בור יושב בכיסא נוח, בעיר שכם. ברוך מינכהאוזן.

בחודש ספטמבר 1977 הגיע מנכ"ל מרכז-השילטון-המקומי, זאב מליון, לעיר הגרמנית הקטנה שרמברג, לא הרחק משטוטגארט, והתקבל שם בכבוד-מלכים. יחד עם רע-ייתו, מרסל, הסע מליון ברחובות העיר במכונית-פאר, כששוטרים רוכבי-אופנועים מפלסים דרך למכונית. בטכס הגיגי הוא התקבל על ידי ראש-העיר ואף גרשם כאורח כבוד בספר-ההוב המקומי, המיועד רק לאורחים רמי-מעלה המגיעים לביקור באזור זה של השורצוואלד (היער הר-שחור). מארחיו של מליון התייחסו אליו כאילו היה שר בממשלת ישראל, אם לא יותר מזה.

את ההסבר לקבלת פני המלכים, ש-נערכה לפקיד הבכיר של מוסד ציבורי משני בחשיבותו, ניתן לגלות בכתבה ש-פורסמה בעתון המקומי של שרמברג ב-13 בספטמבר 1977. הכתבה, שלוחתה בצילום של מליון ורעייתו, הוכתרה בכותרת בראש העמוד: „מוזר כללי מישראל התארח אתמול בשרמברג. סיור אצל חברת מוזר, רישום בספר-ההוב“ ובכותרת-המישנה נאמר: „ראה את שרמברג גם מהאוויר. הדגשת קשר העמים. הזמנה לראש-העיר.“ וזה היה לשון הכתבה: „ביקור רם-דרג נערך אתמול בבית-החרושת לרהי-טים מוזר בוואלדמסינגן, האוהר רם-המעלה ביקר גם בעירייה, אצל ראש-העיר, הדי-וייטמן: זאב מליון, המוכיר הכללי של מרכז-השילטון-המקומי בישראל, שי-את מעמדו ניתן להשוות לזה של השר לענייני-דיור של גרמניה. הוא סקר את מיפעל גימור הרהיטים של בית-החרושת מוזר ונרשם בספר הזהב של העיר שרמ-ברג.“

„לביקור זה נודעת חשיבות מיוחדת לתעשייה המקומית, שכן חברת מוזר קיבלה הזמנה מישראל בסכום של מיל-יוני מארקים, כדי לצייד מקומות-מיפגש לנוער גרמני-ישראלי לתוכניות-לימודים בישראל. מליון ורעייתו הגיעו בעקבות הזמנה של מר אוטו וילאקוביץ, מנהל המכירות של רהיטי מוזר, אשר לפני כ-חודשים התארח בישראל וביצע את ה-הכנות לקראת המיפגש.“